

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	6Tdo/47/2017
Identifikačné číslo spisu:	5615010257
Dátum vydania rozhodnutia:	23.11.2017
Meno a priezvisko:	JUDr. Daniel Hudák
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2017:5615010257.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Daniela Hudáka, sudcov JUDr. Štefana Micháliku a JUDr. Viliama Dohňanského na neverejnom zasadnutí konanom dňa 23. novembra 2017 v Bratislave, v trestnej veci obvineného M. S. pre zločin útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1 písm. a/ ods. 2 písm. c/ (§ 138 písm. a) Tr. zákona, o dovolaní obvineného proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline, sp. zn. 1To/68/2016, zo dňa 27. septembra 2016, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného M. S. sa o d m i e t a.

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp. zn. 2T/108/2015, zo dňa 13. júna 2016 bol obvinený M. S. uznaný vinným zo zločinu útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1 písm. a/ ods. 2 písm. c/ (§ 138 písm. a) Tr. zákona, na tom skutkovom základe, že

dňa 05. apríla 2015 v čase o 16:53 hod. viedol motorové vozidlo zn. VW Golf Combi, modrej farby, ev.č. C.-XXX P., po ceste I/18 v obci Podtureň v smere na Liptovský Hrádok, okres Liptovský Mikuláš mu bola nameraná cestným laserovým rýchlomerom UX 021326 na pevnom stanovisku rýchlosť 97 km/hod. v obci, na čo člen hliadky ppráp. Mgr. B. S. zastavoval uvedené motorové vozidlo z dostatočnej vzdialenosti predpísaným spôsobom a M. S. ľavou rukou ukazoval miesto, kde má zastaviť, tento nereagoval, prešiel do protismernej časti vozovky a motorové vozidlo nasmeroval na ppráp. Mgr. B. S., nebrzdil, ale zvyšoval rýchlosť jazdy, ppráp. Mgr. B. S. uskočil z jazdnej dráhy vozidla, pričom s vozidlom pokračoval v jazde na Liptovský Hrádok.

Za spáchanú trestnú činnosť bol obvinenému podľa §323 ods. 2, § 38 ods. 4 (§ 37 písm. m/) Tr. zák. uložený trest odňatia slobody vo výmere 4 /štyri/ roky a 8 /osem/ mesiacov, so zaradením na výkon trestu obvineného do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Podľa § 61 ods. 1, 2 Tr. zák. bol obvinenému uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá vo výmere 4 /štyri/ roky a 6 /šesť/ mesiacov.

Proti uvedenému rozsudku podal obvinený odvolanie, ktoré Krajský súd v Žiline uznesením, sp. zn. 1To/68/2016, zo dňa 27. septembra 2017 podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietol.

Okresný súd Liptovský Mikuláš predložil dňa 17. augusta 2017 Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky v predmetnej trestnej veci dovolanie obvineného proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline, sp. zn. ITo/68/2016, zo dňa 27. septembra 2017, ktoré obvinený podal z dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. g/ a písm. i/ Tr. por.

Obvinený v dovolaní uviedol takmer totožné skutočnosti ako v odvolaní a to, že v prejednávanej veci nebol zadovážený žiadny priamy dôkaz, ktorý by ho usvedčoval zo skutku, ktorý sa mu kladie za vinu. Súd prvého a druhého stupňa postavili svoje rozhodnutie na nepriamych dôkazoch, ktoré podľa vlastného tvrdenia tieto hodnotia ako na seba nadväzujúce a vzájomne sa dopĺňajúce, avšak tieto hodnotil len v neprospech obvineného. V celom konaní absentuje jeden priamy dôkaz, ktorý by ho usvedčoval. Posudok KEÚ PZ, ktorý zodpovedal otázku trasologických stôp, označil za neodborný. V prílohách sú fotografie obuv značky „Vey“, avšak nie je zdokumentované odkiaľ bola stopa získaná a kedy bola zdokumentovaná. Za tejto situácie nemohol súd prvého stupňa alebo odvolací súd vykonanie tohto dôkazu považovať za dôkaz vykonaný zákonným spôsobom (§ 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por.). Obvinený taktiež spochybnil polozenie otázky KEÚ (takéto polozenie otázky označil za neprípustné), a teda či bola zámka na motorovom vozidle otvorená pravým alebo nepravým kľúčom. Taktiež spochybnil výpovede svedkov, ktoré nepredstavujú priamy dôkaz, pričom ani jeden zo svedkov ho nevidel vystupovať z motorového vozidla. Poukázal na teóriu tzv. „ovocia otráveného stromu“ spočívajúcu v prvotnom nezákonnom dôkaze vykonanom už v prípravnom konaní a z neho následne vychádzajúcich dôkazov vykonaných v konaní pred súdom. Pokiaľ ide o § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. obvinený poukázal na hodnotenie nepriamych dôkazov a teda, že všetky nepriame dôkazy boli vyhodnotené v jeho neprospech. Súd opomenuli skutočnosť, že nepriamym dôkazom môže byť jedine dôkaz potvrdzujúci alebo vyvracajúci skutočnosť pomocou inej skutočnosti, ktorá s dokazovanou situáciou len nepriamo súvisí.

K dovolaniu obvineného sa vyjadril prokurátor Okresnej prokuratúry Liptovský Mikuláš, ktorý navrhol dovolanie M. S. zamietnuť. V plnej miere sa stotožnil s rozhodnutím prvostupňového súdu, pričom dôvody konkretizované v dovolaní považoval za účelové. Poukázal na osobitosti spáchaného skutku, ktoré neumožňovali získať priamy dôkaz proti obvinenému, avšak poukázal na znenie § 2 ods. 10 a ods. 12 Tr. por. s tým, že reťaz dôkazov, hoci nepriamych, si vyžaduje existenciu ich väčšieho počtu a táto skutočnosť po opakovanom vyhodnotení nielen orgánov činných v trestnom konaní, ale aj súdu bola a je dostatočným dôvodom na odsúdenie obvineného ako aj na jeho potrestanie. Obvinený v priebehu konania uvádzal nepravdu v súvislosti s odcudzením jeho osobného motorového vozidla, ktoré bolo použité pri útoku na verejného činiteľa. Nie je úlohou znaleckej organizácie posudzovať otázky ako miesto, čas, spôsob a zákonitosti získania kriminalistických stôp, ktoré sú jej predložené na posúdenie. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) pred vydaním rozhodnutia o dovolaní obvineného skúmal procesné podmienky pre podanie dovolania a zistil, že dovolanie bolo podané proti prípustnému rozhodnutiu (§ 368 ods. 1 Tr. por. a § 566 ods. 3 Tr. por.), bolo podané oprávnenou osobou prostredníctvom obhajcu (§ 369 ods. 2 písm. b/ a § 373 ods. 1 Tr. por.), v zákonnej lehote a na príslušnom súde (§ 370 ods. 1 a ods. 3 Tr. por.) a že spĺňa obligatórne obsahové náležitosti dovolania (§ 374 ods. 1 a ods. 2 Tr. por.). Okrem toho zistil, že bola splnená aj podmienka dovolania podľa § 372 ods. 1 Tr. por., veta prvá, keďže obvinený pred podaním dovolania využil svoje právo a podal riadny opravný prostriedok a o tomto bolo rozhodnuté. Najvyšší súd Slovenskej republiky však zároveň dospel k záveru, že podané dovolanie je potrebné podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietnuť na neverejnom zasadnutí, nakoľko neboli naplnené dovolacie dôvody, ako ich uviedol obvinený.

Podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por. dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom,

Podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať ani meniť.

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolací súd na neverejnom zasadnutí uznesením, bez preskúmania veci, odmietne dovolanie, ak je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371.

Podľa § 385 ods. 1 Tr. por. dovolací súd je viazaný dôvodmi dovolania, ktoré sú v ňom uvedené. Dovolanie je mimoriadnym opravným prostriedkom určeným k náprave výslovne uvedených pochybení, pričom má byť len skutočne výnimočným prielomom do inštitútu právoplatnosti, ktorý je dôležitou zárukou stability právnych vzťahov a právnej istoty. Možnosti podania dovolania musia byť preto obmedzené, aby sa širokým uplatnením tohto mimoriadneho opravného prostriedku nezakladala ďalšia opravná inšancia.

Čo sa týka samotného dovolania obvineného, a to či už podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por. alebo § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. v oboch prípadoch obvinený námietkami uvedenými v dovolaní zasahuje do skutkových zistení ako i hodnotenia dôkazov súdmi nižšieho stupňa.

Dovolací dôvod podľa ustanovenia § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por. možno úspešne uplatňovať v prípadoch, keď sa vydané rozhodnutie opiera o dôkazy, ktoré neboli na hlavnom pojednávaní vykonané zákonným spôsobom. Nemožno ním napadnúť spôsob hodnotenia dôkazu súdom. Nesprávne hodnotenie dôkazu možno napraviť v odvolacom konaní, nie však v konaní o dovolaní. Proces dokazovania (a to nielen z hľadiska hodnotenia obsahu jednotlivých dôkazov, ale aj z hľadiska rozsahu dokazovania) je ovládaný zásadou voľného hodnotenia, kedy po vykonaní logických úsudkov v kontexte všetkých, vo veci vykonaných dôkazov, dochádza k vydaniu meritórneho rozhodnutia. Zákon pritom neurčuje a ani nemôže určiť konkrétne pravidlá, podľa ktorých by sa malo vychádzať v konkrétnom prípade pri určení rozsahu dokazovania alebo pri hodnotení obsahu dôkazov, prípadne ich vzájomnej súvislosti. Jediným všeobecným pravidlom určujúcim rozsah dokazovania je zásada vyjadrená v ustanovení § 2 ods. 10 Trestného poriadku, podľa ktorej orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav vecí, a to v rozsahu nevyhnutnom na rozhodnutie.

Obvinený v podanom dovolaní namietal spôsob vykonania dôkazu - trasologických stôp, ktoré boli zaistené pri obhliadke miesta činu a taktiež spochybnil spôsob polozenia otázok znalcom a výpovede svedkov. Už zo samotného znenia § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por. vyplýva, že dôvodom na podanie dovolania podľa tohto ustanovenia musí byť skutočnosť, že rozhodnutie sa opiera o dôkazy, ktoré neboli vykonané zákonným spôsobom. Podstatu tohto dovolacieho dôvodu nemôže vytvárať skutočnosť, že dovolateľ sa nestotožňuje so skutkovými a právnymi závermi prvostupňového či odvolacieho súdu a napáda spôsob hodnotenia dôkazov súdu, ktoré sa zakladá na vnútornom presvedčení založenom na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo aj v ich súhrne.

Pri posudzovaní existencie dovolacieho dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. súd skúma, či skutok ustálený súdmi nižšieho stupňa bol správne podradený pod príslušnú skutkovú podstatu trestného činu upravenú v Trestnom zákone. Iba opačný prípad odôvodňuje naplnenie tohto dovolacieho dôvodu. Spomínaný dovolací dôvod napĺňa aj zistenie, že napadnuté rozhodnutie je založené na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia. Pod týmto sa rozumie napr. nedostatočné posúdenie okolností vylučujúcich protiprávnosť činu (§ 24 až § 30 Tr. zák.), premlčania trestného stíhania (§ 87 Tr. zák.), či pochybenie súdu pri ukladaní úhrnného alebo súhrnného trestu, spoločného trestu alebo ďalšieho trestu (§ 41 až § 43 Tr. zák.). Uvedené ustanovenie sa vzťahuje aj na porušenie iných hmotnoprávnych predpisov ako je Občiansky zákonník, Obchodný zákonník a pod., pokiaľ tieto majú priamy vzťah k právnemu posúdeniu skutku. Z obsahu podaného dovolania vyplýva, že námietky obvineného, ktorými by podľa neho mal byť naplnený dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., stoja vecne (obsahovo) mimo tohto dovolacieho dôvodu, keďže tento pripúšťa výhradne námietky právnej povahy a nie skutkového charakteru.

Obvinený v dovolaní podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. poukázal na hodnotenie nepriamych dôkazov súdom, a teda že všetky nepriame dôkazy boli vyhodnotené v jeho neprospech. Z vyššie uvedených skutočností je zjavné, že obsah dovolania obvineného nielenže nespadá pod tento dovolací dôvod (dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku - nie na hodnotení nepriamych dôkazov), ale je aj vybočením z rámca tohto dovolacieho dôvodu, ale aj zachádza do skutkových zistení súdov nižšieho stupňa, čo v odvolacom konaní nie je prípustné.

Na základe vyššie uvedených skutočností a citovaných zákonných ustanovení, Najvyšší súd Slovenskej

republiky rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.